

[Aksel Larsen.]

pligt. Jeg forstaar, at man i dette Tilfælde har foretrukket at affatte Lovforslaget saa kort som muligt, og at man vil føre mere indgaaende Forhandlinger i Udvalget. Jeg henstiller, at man under disse Forhandlinger overvejer de Betragtninger, jeg her har fremført, og jeg forbeholder mig naturligvis ved anden Behandling at komme yderligere ind paa de af mig her fremdragne Spørgsmaal og om fornødent ogsaa at stille passende og egnede Forslag til Ændringer i det her fremsatte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker de fire Ordførere for Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og det radikale Parti for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslags Principper og Lovforslaget i det hele taget. Men selv med den største Velvilje er det vist ikke muligt for mig at udtale Tak til de to andre Partier, der har haft Ordførere angaaende denne Sag, men det maa jeg naturligvis finde mig i.

Til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, der talte for Socialdemokratiet, vil jeg gerne sige, at det er en Fejltagelse, naar det ærede Medlem mente, at det kun var paa dansk Hvede, der skulde opkræves en Afgift af 3 Kr. pr. 100 kg. Meningen er naturligvis, at man, naar man vil opkræve tilsvarende Afgift paa Mel udefra, ogsaa vil opkræve Afgift paa udenlandsk Hvede, som man eventuelt vil indføre.

Det ærede Medlem rettede en Henstilling til mig angaaende de Landmænd, som var kommet ud i Vanskelighed derved, at de har faaet solgt Korn af ny Høst til meget lavere Priser end de Priser, her fastsættes. Jeg er meget vel bekendt med det beklagelige Forhold. Jeg har faaet en Række Henvendelser og Breve fra enkelte Landmænd, som paaviser, hvor forfærdelig uheldigt det kan være for dem, der har solgt Korn til 13—14 Kr. uden at have faaet sig inddækket med Foderstoffer eller andet Korn, saaledes som formodentlig enkelte har; de sidste har ingen Grund til at klage. Jeg er klar over, at det væsentlig enten er Landmænd, som har været i økonomiske Vanskeligheder, og som derfor har solgt med det samme, eller ogsaa Landmænd, som maaske har ment, det vilde være rigtigt at komme frem med Kornet i Øjeblikket, sidst i August, da det var bekendt, at der ikke var ret meget dansk Brødkorn fremme. Saa vidt mig bekendt er der ikke noget Sted fra udsendt Opraab eller Henstilling fra det offentlige

til Landmændene om at aflevere, og derfor tror jeg ikke, nogen kan sige, at det offentlige har noget Ansvar for, at de har afleveret. Hvis det offentlige havde gjort det, havde det naturligvis været en anden Sag. Jeg har overvejet Spørgsmaalet frem og tilbage og har med mine Embedsmænd og med Arbejdsudvalget i den store Kommission o. s. v. drøftet, om der ikke skulde være Mulighed for at skabe en rimelig Ordning af dette Forhold og fastsætte Regler for en Efterregulering. Jeg erkender imidlertid, at det er meget vanskeligt, og derfor har jeg ikke fremsat noget Forslag om en saadan Efterregulering, som jeg egentlig meget gerne vilde have ønsket der havde været Mulighed for.

Det er meget svært at begynde at gribe ind over for saadanne private Forhold, dels fordi det er meget vanskeligt at gennemføre en Ordning, som er retfærdig, og dernæst fordi en Ordning paa et Omraade meget let kan faa vidtgaaende Konsekvenser for andre private Forhold, som kan være lige saa besværlige og lige saa tabgivende for den ene eller den anden Part. Men jeg er selvfølgelig i høj Grad rede til at forhandle med det Udvalg, som jeg skønner at man ønsker nedsat til Behandling af Sagen, om der skulde være Mulighed for at naa en Ordning. Jeg erkender, som sagt, at det er et meget beklageligt Forhold for de paagældende Landmænd, og kunde man finde en rimelig og forsvarlig Ordning, vilde ingen være mere tilfreds end jeg.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte, at han var ikke sikker paa, at den Forhøjelse, der her er Tale om for Rugbrødets Vedkommende i Henhold til Maksimalprisen, er forsvarlig. Det drejer sig jo om en Forhøjelse for Kornet ude fra Landmanden og ind til Modtagerne af Kornet fra 14 til 19 Kr. Det er en meget betydelig Forhøjelse, det erkender jeg, men jeg har paa et andet Sted motiveret, hvorfor jeg synes, det er forsvarligt, og navnlig, hvorfor man baade har sat Rugprisen højere end Hvedeprisen og Hvedeprisen noget højere, i Kr., end Prisen paa Foderkorn, nemlig dels fordi det er økonomisk og praktisk for Landmændene at fodre det meste af deres Vintersæd op og derfor forbundet med Tab, naar de skal ombytte Kornet, og dels for herigenem at animere til Saaning af Vintersæd nu, saaledes at vi til næste Aar, hvis Krigen fortsætter, kan sikre os det nødvendige Brødkorn herhjemme, dersom det bliver umuligt at faa det udefra.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte ogsaa, at han tvivlede noget om,